

Naši zruční občania

V našej obci žije veľa šikovných ľudí. O niektorých vieme, pretože sa zúčastňujú na spoločenskom živote obce, iní sa realizujú svojou šikovnosťou v kruhu rodiny a dozvieme sa o nich iba náhodou.

Veľmi zručnou je aj pani **Mária Papcunová**. Práca na starodávnych krosnách je pre ňu hračkou. Jej tkané koberce sú doplnkom vo viacerých domácnostiach. Vie navrhnuť a ušit pekné oblečenie pre seba aj svojich blízkych. Nerobí jej žiaden problém ani ušitie kroja či vyšit starodávnou výšivkou košeľu, ktorú nosí na vystúpenia folklórnej skupiny, ktorej je členkou. So svojim tanečným partnerom Jánom Petríkom reprezentovala našu obec na Celoslovenskej súťaži sólistov tanečníkov v Dlhom Klčove, kde trikrát získali prvenstvo. Tancovali Margeciiansku krutu a čardáš. Jej ruky vytvorili veľa vkusne vyzdobených tort na rôzne príležitosti. Teraz v predvianočnom čase je vhodné spomenúť jej krásne zdobené medovníčky.

Nenápadní, ale veľmi zruční páni sú aj **Milan Vaščák** a **Ing. Ján Kol'**.

Hoci obaja milujú prácu s drevom, každý sa vo svojom voľnom čase venuje niečomu inému.

Pán Vaščák ho trávi vo svojej dielničke a na chalupe, kde si majstruje. Dokáže urobiť policu, truhlicu a iný kus nábytku. Aj keď nie je vyučený stolár, nerobí mu žiaden problém vyrobiť dvere či okno. V kuse dreva vidí sochy ľudí či zvierat, ktoré zdobia jeho záhradu.

Pán Kol', hoci ho jeho prastarý otec veľmi nepripustil ako malé dieťa do svojej kôlničky, kde vyrábala hrable, metly a iné náradie potrebné ku každodennému životu na vidieku, predsa len asi zdedil niečo z jeho zručnosti. Viacerí poznajú jeho sochy a obrazy s ľudovou tematikou vyrezávané v dreve. Urobil a vdychol život mnohým hudobným nástrojom. Počuli sme ho hrať na vlastnoručne vyrobenej fujare, rôznych píšťalách, ale aj na gajdách.

Keď som už spomenula pána Vaščáka, nemôžem obísť ani pani **Barbaru Vaščákovú**. Už len málokto rá žena v obci vie ušit a vyšit - vystapať zásteru ku kroju, či detskú košeľku do krstu tak ako ona. Ani šitie krojov, ručné vyšívanie či hačkovanie jej nerobí žiaden problém.

Prajem všetkým trom veľa síl a nápadov.

Pokračovanie nabudúce.
Mária Janusová

Prišiel Mikuláš

Ako každý rok, tak aj 6. decembra 2013, v piatok, sme sa zišli malí i veľkí, detičky i dospelí pred obecným úradom, aby sme boli spoločne svedkami vzácnnej návštevy. Fúkal nepríjemný vietor, poriadne sa schladilo, no všetci sme trpezlivo čakali a zrazu sa zjavil, akoby spadol z jasného neba. Vianočná výzdoba sa rozsvietila v plnej paráde a za búrlivého pokriku a potlesku sa blížil k nám Mikuláš. Neprišiel sám, ale v sprievode malého, nezbedného čerta a krásneho anjela s veľkými bielymi krídlami. Cez plece mal prehodené veľké červené vreco, na nose malé okrúhle okuliare, červenú špicatú čiapku, červený kabát a kučeravú bielu bradu. Všetci sme sa tešili, no detúrence asi najviac. Malí

folkloristi DS Jadlovček zo SZUŠ a žiaci zo základnej školy mu spievali a recitovali a on ich všetkých obdaroval sladkosťami. Keďže bolo chladno, presunuli sme sa do kinosály, kde čokoládku dostali aj ostatné detičky. Keď Mikuláš vyprázdnil svoje veľké vreco, rozlúčil sa s nami a prisľúbil, že keď budeme poslušní, príde zas.

Po skončení animovanej rozprávky „Ako si vycvičiť draka“, ktorú sme si na záver pozreli, sme sa pobrali domov. Myslím, že to bolo vydarené a milé popoludnie, ktoré splnilo svoj účel. Deti sa zabavili, nechýbal smiech a rozžiarené očka a to je hlavné, o čo ide pri detských podujatiach.

Iveta Žoldáková

